

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

จดหมายข่าว...

ธันวาคม 2554

เรื่องเล่า.. และข่าวสารจากคุณพ่อภักทรพงศ์

วันแห่งความสุขและการแบ่งปันความรักโอกาสวันคริสต์มาสและปีใหม่กำลังจะมาถึง พ่อขอถือโอกาสนี้ ขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ให้การสนับสนุนโครงการต่างๆ ของมูลนิธิคุณพ่อเรย์ด้วยน้ำใจที่ตีเสมอมา ในปีนี้ สิ่งที่น่าภูมิใจอย่างหนึ่งของเราก็คือ การได้รับเกียรติต้อนรับแขกผู้มาเยือนมูลนิธิเป็นจำนวนมาก และมีหลายคนเป็นผู้ที่อุปถัมภ์เด็กของมูลนิธิฯ หลายปี แต่เพิ่งมีโอกาสมาเยี่ยมเด็กๆ ที่พวกเขาอุปถัมภ์เป็นครั้งแรก

น่ายินดียิ่งที่แขกผู้มาเยือน ไม่ว่าจะเป็นคณะจากโรงเรียน มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งหน่วยงานจากภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและทั่วโลกต่างก็เสียสละเวลาอันมีค่าเยี่ยมชมและให้ความช่วยเหลือโครงการต่างๆ ของเรา

สำหรับผู้ให้การสนับสนุนจากต่างประเทศ หลายคนวางแผนที่จะมาเยี่ยมพวกเราในโอกาสฉลองคริสต์มาสและปีใหม่ ถือเป็นโอกาสพิเศษที่ครอบครัวจะได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน ดังนั้นพวกเราจึง

เป็นครอบครัวใหญ่จึงได้เตรียมตัวต้อนรับด้วยการซ้อมเพลงคริสต์มาสและปีใหม่กันตั้งแต่ต้นเดือนตุลาคมที่จะได้อวยพรและแบ่งปันความสุขด้วยบทเพลงคริสต์มาสและปีใหม่ให้แก่ทุกๆ ท่านที่มาพักผ่อนที่พัทยาและแวะเยี่ยมพวกเราที่มูลนิธิฯ

อะไรที่เราทำได้ ...

เด็กพิการทางสายตาก็สามารถทำได้ด้วย

เด็กที่โรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยา หลายคนพอมองเห็นได้เลือนลางและพวกเขาไม่สามารถเรียนที่โรงเรียนสำหรับคนตาบอดปกติได้ เด็กนักเรียนกลุ่มนี้มักจะชอบลองทำอะไรใหม่ๆ ที่คนตาบอดปกติเขาทำกัน...

บ่ายวันเสาร์วันหนึ่ง มีคณะนักเรียนจากวิทยาลัยการถ่ายภาพมาเยี่ยมที่โรงเรียน พวกเขามาพร้อมด้วยกระเป๋าใบโตที่ใส่กล้องถ่ายรูประบบดิจิตอลหลากกล้อง พวกเขามาเพื่อสอนเด็กๆ เหล่านี้ถึงวิธีการถ่ายรูปอย่างมีคุณภาพ

เด็กๆ เหล่านี้ต่างตื่นเต้นเมื่อได้เรียนเกี่ยวกับการทำงานของกล้องแต่ละกล้อง และปุ่มแต่ละปุ่มที่ใช้ในการถ่ายภาพ

สำหรับพ่อเป็นเรื่องที่น่าทึ่งมาก ขณะเฝ้าดูวิธีการเรียนรู้ของเด็กๆ เหล่านี้ เมื่อได้จัดหานายแบบและนางแบบให้เด็กนักเรียนซ้อมถ่ายรูป

ผู้ฝึกหัดจะเดินไปที่คนกลุ่มนี้ แล้วนับจำนวนคน ตากล้องมือใหม่จะยืนข้างหน้าคนที่อยู่ตรงกลางของกลุ่มแล้วเดินถอยหลังหากรูปหมู่ที่มี 2-3 คน พวกเขาจะถอยหลังมา 3 ก้าว สำหรับรูปหมู่ที่กลุ่มใหญ่ขึ้น พวกเขาจะนับ

จำนวนคนแล้วถอยหลังมา ให้เท่ากับจำนวนคนที่นับได้ ขณะที่พวกเขาก้าวถอยหลังมา จะต้องจำด้วยว่าคนกลางนั้นสูงเท่าไร แล้วก็บอกให้คนกลางพูดอะไรก็ได้ หลังจากนั้นก็ปรับมุมกล้องแล้วนับ หนึ่ง...สอง...สาม...คลิก!!!

ถึงแม้ว่าเด็กหลายคนไม่สามารถมองเห็นภาพที่ตัวเองถ่ายได้ แต่ผู้สอนก็จะอธิบายภาพถ่ายของพวกเขาให้พวกเขาฟัง หากมุมกล้องไม่ถูกต้อง หัวคนหายไป หรือเอียงซ้าย-ขวาเกินไป พวกเขาก็จะพยายามลองถ่ายภาพใหม่อีกครั้ง

หลังจากได้ฝึกฝนฝีมือการถ่ายภาพจนชำนาญ พวกเขาได้มีโอกาสโชว์ฝีมือการถ่ายภาพอย่างมืออาชีพใน “วันสายตาโลก” เมื่อต้นเดือนตุลาคม จัดโดยมูลนิธิฯ ที่เซ็นทรัล เฟสติวัล พัทยา บีช

ในวันนั้นมีกิจกรรมมากมาย แต่ไฮไลต์ของงานอยู่ที่นักเรียนจากโรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยาได้เดินแบบกับบรรดานางแบบชั้นนำของไทย และพวกเขาได้รับเกียรติโชว์ฝีมือถ่ายภาพบรรดาแขกวิโอพีของมูลนิธิฯ พ่อเชื่อว่าเด็กๆ เหล่านี้จะไม่วันลืมประสบการณ์ในวันนั้นเลยตลอดชีวิต

ที่พิภพผิงฉุกฉิน

เกือบ 10 ปีที่แล้ว “บ้านแรกรับและงานภาคสนามเพื่อเด็กและเยาวชนพระมหาไถ่” ได้เปิดรับเด็กเร่ร่อนและเด็กที่ถูกทอดทิ้งซึ่งเด็กๆ เหล่านี้ต่างก็มองหาความช่วยเหลือจากที่ต่างๆ เด็กหลายคนได้เข้ามาอาศัยอยู่กับเราที่บ้านเด็กพระมหาไถ่ หรือหมู่บ้านเด็กคุณพ่อเรย์ สำหรับเยาวชนหลายคนได้เล่าเรียนกระทั่งจบการศึกษา ได้งานที่ดีทำ และสามารถเลี้ยงตัวเองได้

เมื่อไม่นานมานี้ “บ้านแรกรับฯ” ได้กลายเป็นศูนย์พิภพผิงฉุกฉินแก่หญิง 2 คนที่อยู่ในสภาพยากลำบาก คนหนึ่งอายุ 23 ปี มาหาเราในเย็นวันหนึ่งพร้อมกับลูกน้อยที่เพิ่งเกิดใหม่ เธอขอที่จะให้ลูกน้อยได้พักอยู่กับเรา เนื่องจากเธอไม่มีเงิน เธอจึงไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกจากการขายบริการเพื่อเลี้ยงชีพ หลังจากได้พูดคุยกันพวกเรายินดีให้ลูกน้อยของเธอพักอยู่กับเรา

เมื่อเวลาผ่านไปเธอเริ่มที่จะเกิดความรักความผูกพันกับลูกน้อยและมองอนาคตของเธอกับลูกมากยิ่งขึ้น เธอต้องการที่จะสมัครเข้าทำงานที่โรงเรียนอาชีวะแห่งหนึ่ง พร้อมทั้งฝึกงานเพื่อเป็นแม่ครัว เธอตั้งใจที่จะสร้างชีวิตใหม่และพยายามเก็บสะสมเงินเพื่อสร้างบ้านให้ตัวเองและลูกต่อไป

ในช่วงเวลาเดียวกัน มีหญิงสูงอายุกคนหนึ่งมาที่ “บ้านแรกรับฯ” เพื่อขอความช่วยเหลือเนื่องจากเธอเป็นมะเร็งระยะสุดท้ายและไม่มีใครดูแลเธอ เธอไม่มีครอบครัว ไม่มีเพื่อน และไม่มีเงินที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา ดังนั้นเราจึงช่วยทำให้เธอสบายใจโดยรับประกันว่าเธอจะมีอาหารรับประทานและจะได้รับการดูแล เธอจึงตัดสินใจที่จะอยู่กับเรา เด็กๆ ที่ “บ้านแรกรับฯ” เมื่อกลับจากโรงเรียนก็มักจะพากันแวะเยี่ยมเธอที่ห้องพัก เด็กๆ ทุกคนจะยกมือไหว้และทักทายด้วยไมตรี ทุกครั้งเธอจะยิ้มรับ

พร้อมกับถามเด็กๆ ว่า วันนี้เป็นยังไงบ้าง เรียนหนักไหม ชอบครูไหม... เราไม่อาจรู้ได้ว่าหญิงคนนี้จะอยู่กับเราได้อีกนานสักเท่าไร แต่บัดนี้เธอได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของเราไปแล้ว... เธอคือ “คุณยาย” ของเด็กๆ ที่ไม่มียายที่แท้จริงของตัวเอง

อุทกภัย 2554

วันหนึ่งเมื่อต้นเดือนกันยายน ฝนตกติดต่อกันตลอด 24 ชั่วโมง

ทำให้น้ำท่วมพทษาสูงถึงหนึ่งเมตร บ้านเรือนเกิดความเสียหาย รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ถูกทิ้ง และยิ่งกว่านั้น ผู้คนต่างออกสิ้นขวัญแขวนเมื่อได้ข่าวว่าจะเซ้หลายตัวได้ หลุดออกมาจากฟาร์มใกล้บ้าน โชคดีที่ไม่นานน้ำสามารถระบายลงสู่ทะเลได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม

ก็ตามหลายแห่งในประเทศไม่ได้โชคดีอย่างนี้

มหันตภัยน้ำท่วมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยกลายเป็นข่าวใหญ่ของสื่อต่างประเทศทั่วโลก ภัยครั้งนี้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง บ้านถูกน้ำพัดพา ไร่นาได้รับความเสียหาย และผู้คนบาดเจ็บล้มตายหลายร้อยคน

ขณะที่น้ำท่วมถึงเขตชานเมืองของกรุงเทพฯ ได้มีการประกาศให้ผู้คนอพยพออกจากที่พัก... แต่ประชาชนจำนวนมากไม่มีที่จะไป...

ระหว่างนั้น เราได้ทราบข่าวว่า ศูนย์เด็กกำพร้าสองสามแห่งที่ตั้งอยู่ชานเมืองของกรุงเทพฯ กำลังจะถูกน้ำท่วม เราจึงเสนอความช่วยเหลือแก่เด็ก 57 คน ให้พักที่บ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทธา และเด็กๆ อีก 14 คน พักอยู่ที่บ้านแรกรับฯ ของมูลนิธิคุณพ่อเรย์ เด็กๆ เหล่านี้เดินทางมาพร้อมด้วยของติดตัวเล็กๆ น้อยๆ และดูท่าทางยังมีความตื่นตระหนกอยู่ไม่น้อย แต่ไม่กี่ชั่วโมงต่อมา พวกเขาดูสงบมากขึ้นและพยายามปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ สังเกตเห็นได้ชัดว่า เด็กแต่ละคนต่างช่วยเหลือกันและกัน พวกเขาเข้ากันได้ดีทีเดียว เด็กหลายคนเริ่มติดใจที่พิภพแห่งใหม่เนื่องจากมีเพื่อนเล่นมากมาย มีต้นไม้ให้ปีนป่าย และได้ทานอาหารอร่อยร่วมกับเพื่อนใหม่จากมูลนิธิคุณพ่อเรย์

ในช่วงเวลาเดียวกัน เราได้ยินข่าวอีกว่า บ้านหลายหลังของผู้พิการมีความเสี่ยงที่น้ำจะท่วม บ้านเหล่านี้เป็นบ้านชั้นเดียวและผู้พิการเหล่านี้ก็ไม่มีความสามารถที่จะปีนขึ้นบันไดหนีน้ำได้ ดังนั้นเราจึงได้ช่วยเหลือโดยให้มาพักพิงที่โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทธา และโรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ รวมผู้พิการและ

ครอบครัวร้อยกว่าชีวิต ผู้พิทักษ์ เหล่านี้ไม่รู้หรอกว่าน้ำจะลดเมื่อไร แต่ที่พวกเขารู้แน่นอนว่าทางมูลนิธิฯ และผู้สนับสนุนศูนย์พิทักษ์พระมหาไถ่ได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลพวกเขา ระหว่างที่พิทักษ์อยู่กับพวกเรา เพื่อว่าเมื่อน้ำลดแล้ว พวกเขาจะสามารถกลับบ้านเพื่อเริ่มต้นชีวิตตามปกติอีกครั้ง

วันหยุด...แต่ไม่ใช่สำหรับทุกคน

ตลอดเดือนตุลาคม เด็กๆ ในมูลนิธิคุณพ่อเรย์ต่างปิดภาคเรียน ยกเว้นเด็กกลุ่มหนึ่งของโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ ในหลักสูตรช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า พวกเขาใช้เวลา 3 ภาคเรียนหรือ 18 เดือนในห้องเรียน โดยเรียนรู้เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหาย สำหรับภาคเรียนที่ 4 นักเรียนต้องออกไปฝึกงานตามสถานประกอบการต่างๆ นักเรียนหลายคนได้ฝึกงานที่ศูนย์ซ่อมของแผนกไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียน ที่ศูนย์ซ่อมของโรงเรียนพวกเขาจะได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็น **“ผู้จัดการ”** ของศูนย์ซ่อม ซึ่งมีหน้าที่บริหารจัดการศูนย์ ทำการตลาด บอกรายงานให้ศูนย์ซ่อม เรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ๆ เพื่อให้ความมั่นใจแก่ลูกค้าว่า อุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชิ้นที่ผ่านศูนย์ซ่อมจะได้รับการดูแล และสามารถใช้งานได้ดีเช่นเดิม นักเรียนหลายคนบอกกับพ่อว่า ก่อนที่พวกเขาจะมาเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ แม้แต่จะเปลี่ยนปลั๊กไฟของเครื่องใช้ไฟฟ้าก็ยังทำไม่เป็น แต่เมื่อเวลาผ่านไป 2 ปีพวกเขาสามารถซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกประเภทได้ รู้จักการบริหารจัดการ ทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะแก่ผู้อื่นได้ด้วย

รอยยิ้มพิมพ์ใจ

ปีที่แล้วเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อชีวิตของเด็ก ๆ และคนพิการของมูลนิธิฯ ขณะที่เด็กส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตไปได้ด้วยดี แต่ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งก็ยังไม่พร้อมต่อที่นี้และต้องการเวลาในการปรับตัว... นอกจากนี้เรายังได้ยินเรื่องน่าสลดใจเกี่ยวกับเด็กที่ไร้เตียงสาอาอยู่เป็นระยะๆ ดังเช่นเรื่องของเด็กชายอายุ 3 ขวบคนหนึ่ง ซึ่งอาศัยอยู่กับย่าและได้เข้ามาอยู่ในความดูแลของมูลนิธิฯ ภายหลังจากที่เขาได้ให้ปากคำต่อตำรวจว่า ย่าได้เสียชีวิตด้วยน้ำมือของพ่อของเขาเอง ความจริงข้อหนึ่งที่เรากำลังยอมรับก็คือ เด็กๆ แต่ละคนที่มาอยู่กับมูลนิธิฯ ต่างมีประสบการณ์อันปวดร้าวและยากที่จะลืมแตกต่างกันไป พ่อรู้สึกเศร้าใจมากเมื่อได้เห็นแววตาแห่งความเศร้าบนใบหน้าของเด็กๆ ผู้ไร้เตียงสา เราทุกคนพยายามที่จะทำให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาได้อยู่ในที่ปลอดภัย พวกเขาจะได้รับความรักและต้องเรียนรู้ระเบียบวินัยในตนเอง และเมื่อนั้นแหละ... ท่านก็จะได้รับ **“รอยยิ้มพิมพ์ใจ”** เป็นรางวัลจากพวกเขา... เราไม่เพียงแต่จะให้ที่อยู่อาศัยเท่านั้น เรายังให้การศึกษา และการเยียวยารักษาเมื่อ

เด็ก ๆ เจ็บป่วยอีกด้วย และด้วยความช่วยเหลือสนับสนุนจากท่าน เราจึงจะสามารถคืนความเป็นเด็กให้แก่พวกเขาเหล่านั้นได้

ทันข่าว...

จากจดหมายข่าวฉบับเดือนเมษายนที่ผ่านมา ท่านคงได้ทราบเรื่องราวของเด็กสาวคนหนึ่งที่กำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ เธอมีเนื้องอกก้อนใหญ่บนใบหน้ามาแต่กำเนิด แต่เธอก็ไม่ได้ปล่อยให้ความพิการลดชีวิตของเธอไว้ เธอยังพัฒนาตนเองด้วยการเรียนต่อในระบบการศึกษาออกโรงเรียนเพื่อให้ได้วุฒิการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา เธอได้ไปหาหมอที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ เพื่อทำสแกน MRI ผลตรวจแจ้งว่า ไม่มีเส้นเลือดแดงใหญ่ที่เนื้องอกก้อนนี้ อย่างไรก็ตามช่วงปลายปีเธอต้องไปหาหมอเพื่อตรวจอีกครั้ง เนื่องจากหมอมองเห็นว่า จะต้องตัดเนื้องอกนี้ออกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราไม่รู้หรือกว่า หมอจะตัดเนื้องอกเท่าไร... แต่พวกเรา กำลังสวดภาวนาเพื่อให้เธอได้ประสบความสำเร็จในการรักษาครั้งนี้

ของขวัญวันคริสต์มาส และปีใหม่

วันแห่งความสุขและการแบ่งปันความรัก โอกาสวันคริสต์มาสและปีใหม่กำลังจะมาถึง พอมั่นใจว่าท่านกำลังคิดพิจารณาว่าจะแบ่งปันความสุขและความรักแก่เด็กที่อาจจะไม่มีใครคิดถึงพวกเขา ขอเสนอให้ท่านพิจารณาเด็กๆ และคนพิการในมูลนิธิคุณพ่อเรย์ เพราะพ่ออยากให้เด็กกำพร้า เด็กเร่ร่อน เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการในการดูแลกว่า 850 คน ได้รับของขวัญเหมือนๆ กันทุกคน จึงขอ **“ของขวัญจากท่านสำหรับพวกเขาเพียงคนละ 500 บาท”** เพื่อ...

- เงินของขวัญใส่ซองให้คนละ 300 บาท
- จัดงานเลี้ยงโอกาสคริสต์มาสและปีใหม่ด้วยงบประมาณคนละ 100 บาท
- จัดกิจกรรมรื่นเริง ด้วยงบประมาณคนละ 100 บาท

ท่านสามารถแสดงเจตจำนงในจำนวนเด็กที่ท่านต้องการให้ของขวัญ ท่านสามารถติดต่อมาที่เลขานุการโครงการ **คุณลัดดา รัตนโสภากา โทร. 038-716628 ต่อ 2055 มือถือ 089-1603824**

เย็นวันจันทร์ที่ 26 ธันวาคม 2554 เวลา 18.00-21.00 น. จะเป็นวันฉลองคริสต์มาสและปีใหม่สำหรับเด็กและเจ้าหน้าที่ทุกคนที่อยู่ภายใต้มูลนิธิคุณพ่อเรย์ ณ ศูนย์คณะพระมหาไถ่ ถ.สุขุมวิท หลักกิโลเมตรที่ 145 ขอเรียนเชิญท่านเป็นแขกพิเศษด้วยครับ พอหวังว่าท่านจะช่วยสนับสนุนให้มูลนิธิคุณพ่อเรย์สามารถสร้างความสุขให้แก่เด็กและคนพิการกว่า 850 ชีวิตในวันพิเศษนี้ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงบันดาลให้ท่านประสบสุขสวัสดิ์ตลอดไป

ร่วมสนับสนุนงานของมูลนิธิ และขอรับจดหมายข่าวได้ที่

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

เลขที่ 440 หมู่ 9 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20260
โทรศัพท์ (038) 716-628, (038) 428-717
โทรสาร (038) 716-629
E-mail : info@fr-ray.org
Website : www.fr-ray.org

ร่วมบริจาคได้ที่

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

1. สาขาบางละมุง จังหวัดชลบุรี
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 342-3-04125-4
2. สาขาชิดชนกสแคว์ กรุงเทพฯ
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 232-3-02275-2